

Dommen over Karen Erikke Eriksen:

Under nærværende Sag tiltalte Arrestantinde Karen Erikke Eriksen, Gregersens Hustrue, der er født i Haastrup Sogn den 22. November 1889 og ikke funden forhen straffet eller tiltalt, i Henhold til Svendborg Amts Ordre af 11. August 1914 for Barnefødsel i Dølgsmål. Sagens omstændigheder er følgende.

Arrestantinden, der gift, men i flere Aar har levet adskilt fra sin Mand, med hvem hun har 2 Børn, har i det sidste Par Aar tjent paa Gaarden Sandholt og staaet i kødeligt Forhold til den sammesteds tjenende Fodermester Søren Victor Emanuel Jensen. Dette Forhold havde til Følge, at hun blev frugtsommelig, men saa ved overfor Forpagteren paa Sandholt som overfor nævnte Fodermester Jensen, nægtede hun at være Frugtsommelig, og hun angiver som Grund hertil, at hun haabede, at Forholdet til hendes Mand, der ved Arrestantinden var sat i Bidrag til hende og Børnene, men besværede sig over disse Bidrag og gjorde Forsøg paa at faa Børnene unddraget Moderens Forsorg, skulde blive ordnet, inden hun skulde føde.

Søndagen den 26. Juli blev hun syg, og var hendes Tilstand saadan, at hun var fuldkommen klar over, at Fødselen var under forestaaende, men paastaaer hun, at hun ikke havde mærket Liv i Fosteret, og at hun derfor troede, at det Barn, hun ventede at skulle føde, ikke kunde være fuldbaarent. Hun, der havde eget Værelse, underrettede ikke nogen om, hvad der forestod, og nævnte Dags Eftermiddag ca. kl. 5½ fødte hun paa sit Værelse et Barn som efter hendes Paastand ikke gav noget Livstegn fra sig, og som hun ikke undersøgte nærmere, men strax svøbte ind i en Barneskjorte og lagde hen i en i Værelset staaende Brændekurv. Næste Dag svøbte hun uden nærmere Undersøgelse en gammel Særk og et Stykke Lærred om Barneliget, som det var hendes Agt at se Lejlighed til at faa nedgravet paa en Kirkegaard, men da hendes Husbond (dvs. hendes arbejdsgiver) paa Foranledning af hendes Sygdom tilkaldte en Jordemoder, nægtede hun at lade sig undersøge af denne, men enedes med Husbonden om strax at forlade Tjenesten.

Samme Dags Eftermiddag forlod hun Sandholt medtagende Barneliget og gik til sine paa Haastrup Marks boende Forældre, men undervejs gemte hun Liget under nogle Grene i en Plantage ved Trente Mølle. Jordemoderen gav Anmeldelse til Distriktslægen, og inden den derefter anstillede Undersøgelse afgav Arrestantinden Tilstaaelse om den skete Fødsel, og Liget blev fundet paa det af hende opgivne Sted i Plantagen. Liget blev derefter obduceret, og Obductionsforretningen gav til Resultat, at Liget ikke bar Spor af Ydre Vold, men at Barnet, der var et Drengbarn, havde været Fuldbaarend og havde aandet efter Fødselen, og at Døden maatte antages at være Kvælningsdød.

For sit saaledes udviste Forhold vil Arrestantinden være at anse efter Straffelovens § 194 med en Straf, der bestemmes til 8 Maaneders Forbedringshusarbejde, hvorhos hun vil have at udrede de med Sagens Forfølgning forbundne Udgifter, derunder Salær til Aktør og Defensor 15 Kr. til hver.

Den befalede Sagsførelse har været lovlig.

Thi kendes for ret.

Epilog:

Arrestantinden bliver 14. august 1914 gjort bekendt med dommen, som hun erklærer sig tilfreds med.